

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tallinna Ringkonnakohus (Estland) den 31 januari 2018 – AS Tallinna Vesi mot Keskkonnaamet

(Mål C-60/18)

(2018/C 142/42)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Tallinna Ringkonnakohus

Parter i det nationella målet

Klagande: AS Tallinna Vesi

Motpart: Keskkonnaamet

Övriga deltagare i förfarandet: Keskkonnaministeerium

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 6.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv, tolkas så, att en nationell lagstiftning är förenlig med denna bestämmelse då det i nämnda lagstiftning föreskrivs – när det på unionsnivå inte har fastställts några kriterier för när en viss sorts avfall upphör att vara avfall – att frågan när avfall upphör att vara avfall beror på huruvida det i nationell allmängiltig lagstiftning har fastställts kriterier för en konkret sorts avfall?
2. Säkerställer artikel 6.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv, när det på unionsnivå inte har fastställts några kriterier för när en viss sorts avfall upphör att vara avfall, en rätt för innehavaren av avfallet att ansöka hos den behöriga myndigheten eller en nationell domstol om att frågan när avfall upphör att vara avfall ska fastställas i enlighet med EU-domstolens gällande praxis, oberoende av huruvida det i nationell allmängiltig lagstiftning har fastställts kriterier för en konkret sorts avfall?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 5 februari 2018 – A Ltd

(Mål C-74/18)

(2018/C 142/43)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i det nationella målet

Klagande: A Ltd

Part i målet: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Tolkningsfrågor

1. Ska vid tolkningen av artikel 157.1 i direktivet 2009/138/EG⁽¹⁾, när denna bestämmelse läses tillsammans med bestämmelserna i artikel 13.13 och 13.14 i samma direktiv, som den medlemsstat som är berättigad att uppbära skatt på försäkringspremie betraktas den stat där det bolag (en juridisk person) som tecknat försäkringen har sitt säte eller den stat där det målbolaget har sitt säte, när ett försäkringsbolag med säte i Storbritannien utan att etablera sig i Finland tillhandahåller en försäkring som täcker risker i anslutning till företagsköp, så att försäkringen tillhandahålls

- Ett företag som inte etablerat sig i Finland och som uppträder som köpare i företagsaffären, medan målföretaget har sitt säte i Finland,
 - Ett i Finland etablerat företag, som uppträder som köpare i företagsaffären, medan målföretaget inte har etablerat sig i Finland,
 - Ett företag som inte etablerat sig i Finland och som uppträder som säljare i företagsaffären, medan målföretaget har sitt säte i Finland,
 - Ett i Finland etablerat företag, som uppträder som säljare i företagsaffären, medan målföretaget inte har etablerat sig i Finland?
2. Har det betydelse i sammanhanget att försäkringen täcker enbart ansvaret för de skatter som uppstått för målföretaget före försäljningen?
 3. Har det betydelse i sammanhanget huruvida det är aktierna i målföretaget eller dess affärsrörelse som överläts genom företagsaffären?
 4. Har det i en situation där det är aktierna i målföretaget som överläts betydelse att de försäkringar som säljaren ger köparen gäller endast köparen, att säljaren äger de aktier som är föremål för försäljningen och att inga utomstående parter har krav som är riktade mot dessa aktier?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (EUT L 335, 2009, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 8 februari 2018 – A mot Udlændinge- og Integrationsministeriet

(Mål C-89/18)

(2018/C 142/44)

Rättegångsspråk: *danska*

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i det nationella målet

Klagande: A

Motpart: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Tolkningsfrågor

- 1) I ett fall då det införts ”nya restriktioner” för familjeåterförening mellan äkta makar, vilka i princip strider mot stand still-bestämmelsen i artikel 13 i beslut nr 1/80 (Associeringsrådets beslut 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen som bifogats till Avtalet av den 12 september 1963 mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet) om en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet), och då dessa restriktioner motiveras av skälet att uppnå en ”lyckad integration”, vilket godkänts av domstolen i domen av den 12 april 2016 i mål C-561/14, Genc (se även domen av den 10 juli 2014 i mål C-138/13, Dogan), kan då en bestämmelse som 9 § stycke 7 i den danska utlänningslagen – vilken bland annat innebär att det i princip uppställs som ett villkor för familjeåterförening mellan en person, som är tredjelandsmedborgare och har uppehållstillstånd i Danmark, och dennes maka, att paret anknytning till Danmark är starkare än till Turkiet – anses vara ”motiverad[d] av tvingande skäl av allmänintresse [samt anses] ägnad att säkerställa att det legitima syftet uppnås och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det”?